

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58009-01-17

לפני **כבוד השופט בכיר אליהו בכר**

התובע פלוני
ע"י ב"כ עו"ד א. פרויליך ואח'

נגד

הנתבע המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול")
ע"י ב"כ עו"ד משה עבדי ואח'

פסק דין

(נוסח לפרסום)

1
2
3
4
5
6
7
8
9

רקע

1. לפני תביעת התובע יליד 3.8.1984 לפיצויים בגין נזקי הגוף שנגרמו לו בתאונת דרכים מתאריך 9.12.2012 שהינה גם תאונת עבודה. התובע נפגע ע"י רכב בשעה שרכב על אופנועו (להלן: "התאונה"). התובענה הוגשה עפ"י חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975 (להלן: "חוק הפלת"ד"). אין מחלוקת בין הצדדים בדבר חבות הנתבעת לפצות התובע בשל נזקיו. השאלות שבמחלוקת מתייחסות לשיעור הנזק ובמיוחד לנושא בסיס שכרו של התובע ערב התאונה ולאחריה כמו גם לעניין שיעור נכותו התפקודית.

10

הנכות הרפואית

2. התובע נפגע פגיעה רב מערכתית בגינה נאלץ לעבור מספר ניתוחים ועבר הליך שיקום ממושך. ההליך שנמשך עד ליום 6.11.14 – כשנתיים לאחר התאונה, כאשר בהמשך טופל במרפאות ביי"ח שיבא, קופת החולים באזור מגוריו וכן במרכז לבריאות הנפש (ר' תצהיר התובע ת/5 ס' 3-7).

15

3. התובע פנה למוסד לביטוח לאומי (להלן: "המל"ל") שהכיר בתאונה כתאונת עבודה. וועדות רפואיות במל"ל קבעו כי לתובע נותרו נכויות רפואיות בשיעור משוקלל של 74% במעוגל בנושאים שונים ובהם: 50% בשל אי התאחות עצם הפמור בירך ימין לפי סעיף 47(1)א' לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז-1956 (להלן: "תקנות המל"ל"); 10% נכות בשל פגיעה באגודל שמאל לפי תקנה 35(1)ב' דומה; 20% נכות בשל פגיעה בעצב הפמורלי ברגל ימין לפי סעיף 29(6)I – III דומה; 20% נכות בשל הפגיעה

20

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58009-01-17

1 הנפשית לפי סעיף 34(ב)3; 10% נכות בשל צלקות לפי סעיף 75(1)ב'. סה"כ כאמור במעוגל
2 74% המחייבים גם את ביהמ"ש לאור סעיף 6' לחוק הפלת"ד.

3
4

הנכות התפקודית

5 4. לטענת התובע, כאמור בסיכומיו, שיעור נכותו התפקודית עומד על 100%. התובע הפנה
6 במיוחד לקביעות המל"ל שהפעיל את תקנה 15 לתקנות המל"ל וקבע כפועל יוצא כי לתובע
7 100% בגינם אף משתלמת לו גמלה מתאימה ממחלקת נפגעי עבודה – 100%, כמו גם
8 ממחלקת ניידות – בשל 40% מוגבלות בניידות. עוד הפנה לצריכת קנביס רפואי בשל כאביו
9 על ההשלכות שיש לשימוש זה על התנהלותו היומיומית.

10 5. הנתבעת מצידה סברה כי לתובע נכות תפקודית הנמוכה משיעור נכותו הרפואית. לטעמה
11 ממועד קביעת הנכות הרפואית במל"ל השתפר מצבו של התובע הן בתחום האורתופדי והן
12 בתחום הנפשי. התובע פתח עסק של מיטות שיזוף, נסע לחו"ל מספר פעמים שם בילה, הוא
13 נוהג ברכבי יוקרה, הוא לא נזקק לטיפול רפואי למעט מרפאות כאב, רכישת התרופות
14 הפסיכיאטריות בוצעה לאחרונה בינואר 2017 כאשר בין יוני 2017 למרץ 2019 לא רכש כל
15 תרופה, ובכל שנת 2019 רכש פעם אחת CIALIS (תרופה לטיפול בבעיות זקפה) ושמו
16 AGISPOR (נוגד פטריות). הנתבעת אף הפנתה לשורת תמונות מהרשתות החברתיות
17 ובהן נראה התובע ללא מקל הליכה מבצע פעילות ספורטיבית או כזו המציגה תפעול תקין
18 של אבריו הפגועים לכאורה (ר' 5/נ, 6/נ, 9/נ, 16/נ, 17/נ ו-18). מכל אלה למדה הנתבעת כי
19 חל שיפור במצב התובע, הן בתחום הנפשי שכבר אינו כבעבר לאור נסיעותיו הרבות לחו"ל,
20 הבילויים במקומות שונים, חזר לעבודה ואף ניהל הליכים משפטיים כנגד שותפו לעסק תוך
21 הצגת יכולת ניהול עסק באופן עצמאי, הינו נוהג ללא מגבלה ואינו נוטל תרופות
22 פסיכיאטריות מה שמלמד כי אינו במצוקה נפשית, ולכן סעיף הנכות (סעיף 34(ב)3) המציין
23 לשם תחולתו גם טיפול תרופתי) אינו סעיף הנכות המתאים וכי מתאים ממנו הינו סעיף
24 34(1) ולפיו קיימת רמיסיה מלאה בלא הפרעה בתפקוד ובלא הגבלה של כושר העבודה.
25 אשר לתחום האורתופדי גם כן נטען שחל שיפור.

26 6. לטעמי, בנסיבות המקרה דנא הפגיעה הפיזיולוגית הינה קשה. יחד עם זאת, לא סברתי כי
27 נכותו התפקודית של התובע מגעת כדי 100% באופן השולל לחלוטין כל אפשרות תעסוקה.
28 התובע הוכיח בעצמו כי הינו מסוגל לעבודה, עת פתח עסק למיטות שיזוף ואף שהה בו
29 שעות לא מבוטלות מדי יום אפילו בסיכומו של יום רווחיותו של העסק מוטלת בספק. יש
30 בכך כדי ללמד אודות אפשרויות התובע לצאת לעבודה כעצמאי בתחומים בהם נכותו
31 תאפשר לו זאת, כפי שאמנם כאמור עשה בפועל, ויותר מכך על רצונו לעשות כן כפי המצופה
32 מכל ניזוק במצבו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58009-01-17

7. לעניין שיעור הנכות התפקודית, לא סברתי כטענת הנתבעת כי שיעור זה עומד על 30% בלבד. הפגיעה האורתופדית ממנה סובל התובע הינה פגיעה שאין להתעלם ממנה במיוחד לאור חוסר התאחות עצם הפימור בירך ימין, לרבות הפגיעה העצבית הפמורלית באותה רגל. מעבר לכך, קיימת אף פגיעה נפשית בשיעור לא מבוטל של 20%, שאפילו כטענת הנתבעת, אינה עולה בקנה אחד עם הסעיף המתאים לתקנות המל"ל, עדיין נכויות אלה לו חושבו במצטבר, היו מעמידות את נכותו הכוללת של התובע ללא הצלקות על נכות בשיעור של 100%, וכל אחת מהן הינה תפקודית בפני עצמה. למרות האמור, ולנוכח גילו הצעיר יחסית של התובע, העובדה שפתח עסק עצמאי משלו, העובדה ולפיה למרות הקשיים מהם הינו סובל, הוא עדיין מנסה לחזור לחיי שגרה, אפילו לא בתחומים בהם עסק ערב התאונה והצורך, כמדדיניות משפטית ראויה, שלא לגרום לכך שניזוקים שנפגעו בגופם גם פגיעות קשות המאפשרות במידה מסוימת חזרה לעבודה, ימנעו מיציאה לעבודה וישארו ספונים בביתם תוך מתן מוטיבציה מתאימה לחזרה ככל הניתן לחיי שגרה במגבלות, כי אז סברתי שנכון יהיה לקבוע לתובע בנסיבות פציעתו נכות תפקודית בשיעור של 60%.

בסיס השכר

8. התובע בסיכומיו מציין, כי ערב התאונה עבד במספר מקומות עבודה ובהן שליח במסעדת הברסרי, וברמן בברים שונים בתל אביב. עוד העיד על עצמו, כי קודם לתאונה היה אדם חרוץ וכשיר שעבד ללא הפסקה או הפוגה במקביל בשני מקומות עבודה (ס' 12 לתצהירו ת/5). הכנסתו החודשית הגיעה לטענתו לכל הפחות לסך של 13,000 ₪ לחודש נטו ובהן תלושי שכרו (ס' ד' לתצהירו) ועל הכנסה זו, ביקש להוסיף הכנסות מטיפים מעבודתו כשליח וכברמן. התובע אף הפנה לדפי חשבון הבנק שצרף בהם ניתן לראות הפקדות במזומן, המגלמות את אותה הכנסה שלא שימשה אותו לצריכה שוטפת, ומלמדות לטענתו על הכנסה חודשית בשיעור 13,000 ₪ לפחות. תימוכין לאפשרויות הכנסה זו במסגרת עבודתו של התובע, ניתנו באמצעות תצהירים מטעמים של העדים ערן טימיאנקו, שעבד עם התובע כברמן והשתכר מעבודה זו בלבד כ- 10,000 ₪ לחודש, שהסביר כי שכרו של הברמן מורכב מטיפים המחולקים בין העובדים ואף התייחס לאפשרות התקדמות במקצוע זה למנהל בר שמשביח את השכר לכדי 30,000 ₪ בחודש לפחות. כמו כן, העיד מר רנטו ויסמן שעבד כשליח וציין כי הכנסתו ברוטו לאחר ניכוי הוצאות עומדת על כ- 12,500 ₪ לחודש בתוספת טיפים יומיים בשיעור כ- 300 ₪. התובע ציין והוסיף בסיכומיו, כי עדויותיהם לא נסתרו ומכאן שבסיס שכרו אמור להיות 13,000 ₪ לפחות, כאשר פוטנציאל השתכרותו גבוה לאין שיעור מכך, ויכול להגיע לכדי שילוש השכר הממוצע במשק. ראיות נוספות להשתכרות התובע בשיעורים שכאלה מצא התובע ברכישות נדל"ן אותן ביצע, חסכוניות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58009-01-17

- 1 שחסך, רכבים שרכש ולאור כל אלה ביקש להכיר בכפל השכר הממוצע במשק, היינו 22,326
2 ₪ ברוטו ו- 18,217 ₪ נטו כפוטנציאל השתכרותו ולכן כבסיס שכרו.
- 3 .9. הנתבעת מצידה סברה, כי מחומר הראיות עולה ששכרו בברסרי ערב התאונה עמד על כ-
4 5,000 ₪ לחודש ברוטו, שכרו הכולל לצרכי ביטוח לאומי בעשרת החודשים הראשונים של
5 2012 עמד על 50,373 ₪, דהיינו 5,037 ₪ לחודש הכוללים החזר הוצאות אופנוע ונסיעות,
6 כך גם שכרו הרבע שנתי כעולה מתיקו במל"ל מלמד על הכנסה רבע שנתית בשיעור 15,038
7 ₪, דהיינו 5,012 ₪ ברוטו לחודש. הנתבעת שוללת טענת התובע ולפיה השתכר כ- 13,000
8 ₪ לחודש נטו לפחות, שכללו את בסיס השכר מהברסרי וכן הכנסה מטיפים כשליח וכברמן
9 כאשר התובע אינו עומד בנטל להוכיח הכנסות בלתי מדווחות אלה. אשר לטענת התובע כי
10 הפקיד הכנסותיו במזומן בחשבונו ציינה הנתבעת כי לאורך תקופה של 35 חודשים (ינואר
11 2010-נובמבר 2012) הפקיד 17 פעמים הפקדות במזומן ובחלק ניכר מהחודשים לא היו כלל
12 הפקדות במזומן, ומכאן שאין מדובר בהכנסות קבועות ובכל מקרה לא ניתן לדעת מקורן.
13 מכל מקום, מרבית הפעולות שביצע התובע בחשבונו היו רכישה ומכירה של ניירות ערך
14 בסכומים של אלפי שקלים בודדים וערב התאונה יתרתו עומדת על סך 23,000 ₪. הנתבעת
15 גם הפנתה לפסיקת ביהמ"ש העליון לעניין נטל הראיה הגבוה במיוחד המוטל על הטוען
16 להכנסות לא מדווחות. הנתבעת הדגישה, כי ההפקדות במזומן לאורך 35 חודשים דלעיל
17 עמדו על 133,360 ₪ שבחלוקה למספר החודשים מלמדת על הכנסה ממוצעת בשיעור 3,810
18 ₪ שאינה תומכת ב- 13,000 ₪ בחודש כטענת התובע. עוד הפנתה הנתבעת לכך כי מדו"ח
19 רציפות הביטוח במל"ל עולה כי בין השנים 2010 עד 2012 שכרו הממוצע הינו בסביבות
20 5,800 ₪ לחודש. הנתבעת אף שללה את עדותו של מר ערן טימיאנקו כבלתי אמינה מאחר
21 ולא צרף כל תימוכין להצהרותיו בדבר שיעור השתכרותו וכן את עדותו של מר רנטו ויסמן
22 כבלתי אמינה לאור סתירות בין עדותו בביהמ"ש לתצהירו, באשר לשיעור השתכרותו
23 וכאשר אין לגזור גזירה שווה בין הכנסתו להכנסות התובע. אשר לעדותו של התובע עצמו,
24 גם לו ביקשה הנתבעת שלא להאמין מאחר ולא צרף תצהיר ממעסיקו ואף לא זימנם
25 להעיד בביהמ"ש. לפיכך, סברה הנתבעת כי בסיס שכרו הראוי של התובע עומד על 5,000
26 ₪ נטו לחודש.
- 27 .10. לטעמי, בנסיבותיו של תיק זה מצליח התובע להוכיח, כנדרש בדין בראיות משכנעות (רי'
28 ע"א 5149/94 הסנה נ' לוי (9.2.1995) בו מציין ביהמ"ש העליון כי "**הצהרת התובעת**
29 **לשלטונות המס בדבר הכנסתו, בדיווח המחייב, היא שתהווה בסיס לחישוב הכנסותיו,**
30 **אלא אם כן הצליח התובעת להוכיח בראיות משכנעות שהוא רימה את פקיד השומה,**
31 **ושלמעשה הכנסתו גדולה מזו שעליה הצהיר לשלטונות המס"**) שבסיס שכרו ערב
32 התאונה, כפי המופיע במסמכי המל"ל ובתלושי שכרו, עולה על שיעור ההכנסה שדווח
33 לשלטונות בין היתר לשלטונות המל"ל (כ- 5,800 ₪ לחודש). התובע, שאינו מגיע ממשפחה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58009-01-17

1 בעלת אמצעים, מצליח לאורך שנים לא רבות (במועד התאונה היה כבן 28) לרכוש שני נכסי
2 נדל"ן (דירות) ללא סיוע בני משפחתו (ר' ס' 12 לתצהירו ת/5), נכס אחד עדיין בבניה ונכס
3 אחר הינו משכיר (ר' עמ' 17 מול ש' 8). מעבר לכך, בבעלותו בו זמנית לפחות 2 רכבים
4 יוקרתיים (מרצדס ספורט ואאודי) ולעיתים אף יותר בו זמנית (ר' עדות האם XX XXX
5 עמ' 13 מול 19 וכן עדות התובע עמ' 18 מול 27-34 ועמ' 19 מול 1 כמו גם עמ' 20 מול 19-
6 32). התובע נוסע לא אחת לחו"ל וכך גם נסע לאחר התאונה לתקופות לא קצרות, הן
7 לתאילנד והן לארצות הברית (ר' עמ' 19 מול 7-9). גם חשבון הבנק של התובע מלמד על
8 הפקדות במזומן בשיעור ממוצע של כ- 3,800 ₪ לחודש לפחות, ולטענת התובע אף הצליח
9 לחסוך מעבודותיו כמיליון ₪ (עמ' 16 מול 30). כל אלה מלמדים על כך שהתובע אמנם
10 מצליח להשתכר סכומים העולים לאין שיעור על אלה שדיווח עליהם לשלטונות המס. ב"כ
11 התובע בסיכומיו ניסה לגמד מהמשמעות הלא נוחה של דיווחים לא מדויקים לשלטונות
12 המס בטענה כי בעת עבודת התובע לא הוסדרו נושאי הטיפים כחלק משכרו של התובע,
13 ולפיכך הצליח התובע להשתכר סכומים כספיים גבוהים מאותם טיפים להם זכה כשליח
14 וכברמן, אך אין בכך כדי לפגוע בעצם הסכומים שהשתכר כאמור.

15 11. בנסיבות סברתי, כי שיעור השתכרותו החודשי עומד באופן סביר על כ- 13,000 ₪ ערב
16 התאונה, ומלמד על פוטנציאל השתכרות רב עוד יותר, הנאמד על ידי לעתיד על סך 15,000
17 ₪ לחודש נטו. בהתייחסי לשיעור הכנסה גבוה זה לצעיר בגילו של התובע שלא טרח להצהיר
18 אודות סכומים אלה לשלטונות המס, לא סברתי כי בסיס השכר צריך לעמוד על אותם
19 שיעורים שדווחו בפועל, במיוחד לאור פגיעתו הקשה של התובע. לא התעלמתי מפסיקתה
20 המחוזית של כב' השי' וילנר במסגרת ת"א (חי') 1072-04 פרחאן זייד נ' הדר חברה לביטוח
21 בע"מ (10.1.2010), בכל הקשור עם הצורך להשתיק בהשתק שיפוטי את מי שטוען שדיווח
22 דיווחים שאינם נכונים לשלטונות מחד ומאידך טוען בביהמ"ש כי שכרו גבוה יותר. יחד עם
23 זאת נושא זה עדיין לא הוכרע בביהמ"ש העליון באופן פוזיטיבי, במיוחד עת עסקינן
24 בניזוקים העומדים למול חברת הביטוח המבטחת אותם המחויבת לפצותם כדי נזקיהם
25 על הצורך בהשבת מצבם לקדמותו והעדר סיבה ראויה לענישת אותם ניזוקים במערכת
26 היחסים מול מבטחים אלה. אין לשכוח, כי תובע שכזה צפוי להיות נענש ע"י שלטונות המס
27 ככל שייבחן עניינו בפני שלטונות המס, ורק הם אלה שרשאים לפגוע בו בשל אי עמידתו
28 בחובותיו כלפיהם. לפיכך, לא מצאתי להקטין את שיעור ההכנסה בפועל לאחר שהתובע
29 כאמור מוכיח פוטנציאל השתכרות גבוה ערב התאונה, כזה העולה בוודאות על שיעור
30 הכנסותיו המוצהרות.

31
32

הפסדי השתכרות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58009-01-17

12. לטענת התובע בסיכומיו, הינו זכאי להפסד השתכרות מלא לתקופה שממועד התאונה עד למועד פסה"ד ובצירוף ריבית מחצית תקופה, סה"כ 1,661,855 ₪, וכך גם עד לגיל 67 בסכום של 4,408,423 ₪ ומעבר לכך, הינו זכאי ל- 12.5% הפסדי פנסיה בסך 551,052 ₪.
13. הנתבעת מצידה סברה, כי התובע זכאי להפסד השתכרות לעבר על בסיס 24 וחצי חודשים במכפלת 5,000 ₪ ועוד 56 חודשים עד היום על בסיס 30% מ- 5,000 ₪. לעתיד הינו זכאי לפיצוי על בסיס 30% מ- 5,000 ₪ עד גיל 67 בסך של 362,985 ₪.
14. בכל הקשור עם הפסדי השתכרותו לעבר לא יכול להיות חולק כי בכל התקופה שבה נזקק לטיפולים רפואיים הפסדי השתכרותו של התובע הינם מלאים. עפ"י תצהירו נזקק התובע לטיפולים במסגרת אשפוזית, לרבות אשפוז יום עד ליום 6.11.2014 (ר' ס' 6 לתצהירו), ומכאן שבגין תקופה זו הינו זכאי ל- 100% פיצוי בגין אי כושר מלא, היינו תקופה של כ- 23 חודשים מיום התאונה על בסיס 13,000 ₪ לחודש. בהמשך, טופל במרפאות קופת חולים ובית החולים (ר' נספח ב' לתצהירו ובו סיכומי המחלה). לטעמי, בתקופה זו ועד למועד פתיחת עסק מיטות השיזוף בחודש אפריל 2019 זכאי התובע ל- 75% מבסיס שכרו בסך 13,000 ₪ לחודש כפי שיעור הנכות התפקודית, ולאחר פתיחת העסק ל- 60% מבסיס שכרו כאמור כשיעור נכותו התפקודית הצמיתה.
15. הצבת המספרים הינה כדלקמן:
- א. 13,000 ₪ X ממועד התאונה עד 6.11.14 בתוספת ריבית = 320,157 ₪.
- ב. 9,750 ₪ X מ-7.11.14 עד 1.4.19 בתוספת ריבית = 537,157 ₪.
- ג. 7,800 ₪ X מ-2.4.19 עד ל מועד מתן פסה"ד בתוספת ריבית = 113,363 ₪.
16. הפסד כושר ההשתכרות לעתיד המבוסס על בסיס שכר בסך 15,000 ₪ נטו ו- 60% נכות תפקודית מלמד על נזק חודשי בסך 9,000 ₪ ולפיכך עד הגיע התובע לגיל 67 הינו זכאי ל- 2,191,596 ₪.
- סה"כ הפסדי השתכרות 3,162,273 ₪.

הפסד פנסיה

17. על פי 12.5% במכפלת הפסדי ההשתכרות כאמור לעיל 395,284 ₪.

נזק לא ממוני

18. לתובע מגיע בנסיבות בשל 74% נכות רפואית ובתוספת תקופת אשפוז מלאה ויומית ממועד התאונה עד 6.11.14, דהיינו כ- 350 ימים (50 ימים אשפוז באיכילוב ובתל השומר יחד ועוד כ- 300 ימים אשפוז יום שיקומי בשיבא) סך של 188,643 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58009-01-17

1

2

עזרה וסיעוד לעבר ולעתיד

3 19. לטענת התובע בסיכומיו, מצבו הרפואי מצדיק עזרת זולת בשיעור 200 ₪ ליום בממוצע של
4 4 שעות כל יום ובעלות של 50 ₪ לשעה ולפיכך לעבר 528,000 ₪ ועד תוחלת חיים 1,795,170
5 ₪.

6 20. הנתבעת מצידה סברה, כי עזרת הזולת לא ניתנה בעבר כלל והתובע גם לא שכר עזרה שכזו.
7 מעבר לכך, נכותו אינה מגבילה אותו בביצוע עבודות משק הבית, מה גם שהינו חופשי לבצע
8 פעילות בחדר כושר, רחצה ביס, טיסה לחו"ל, השתתפות במסיבות, רכיבה על אופנוע ים
9 וכו', מה שמלמד על כך שאינו ממש זקוק לעזרת זולת ולפיכך הסכימה לפצותו בסכום
10 גלובלי בשל עזרת קרובים בתקופה הסמוכה לתאונה בשיעור של 10,000 ₪ וביחס לעתיד
11 עד תוחלת חיים לפי 4 שעות בחודש במכפלת 50 ₪ לשעה, במעוגל 60,000 ₪.

12 21. לטעמי, זכאי התובע, לו כאמור 60% נכות תפקודית, לעזרת זולת במיוחד בשל היות
13 הפגיעה האורתופדית ברובה. יחד עם זאת, קשה לעמוד בציפיות התובע כאמור בסיכומיו.
14 בהעדר ראיות מספיקות אודות ההוצאות שהוציא בפועל ולנוכח העובדה ולפיה התובע
15 נדרש לטיפולים רפואיים לא מבוטלים במסגרת אשפוזית, כי אז סברתי שלתקופה של 25
16 חודשים יש להעמיד את עזרת הזולת החודשית על 4,000 ₪, ובסה"כ 100,000 ₪ ובהמשך
17 על 3,000 ₪ לחודש, דהיינו עד היום, בסה"כ 195,000 ₪, סה"כ לעבר 295,000 ₪. לעתיד
18 עד תוחלת חיים ובאופן גלובלי 600,000 ₪. סה"כ אם כן עזרה וסיעוד לעבר ולעתיד **895,000**
19 ₪.

20

21

הוצאות נסיעה מוגברות

22 22. לטענת התובע בסיכומיו, הינו סובל ממגבלות ניידות קשות עקב פגיעה קשה ברגלו, הינו
23 מתהלך בצליעה ונזקק לקב. מעבר לכך, הינו נזקק לתחבורה במרחקים קצרים, מה גם
24 שהוא מוכר ע"י המוסד לביטוח לאומי כמוגבל בניידות בשיעור של 40%. התובע הוסיף כי
25 עפ"י חו"ד הכלכלן משה קצין (ת/1) לפיה עלות אחזקה חודשית של קטנוע כפי שהיה
26 בבעלות התובע ערב התאונה הינה 1,106 ₪. עלות אחזקת רכב בנפח 1,300 עד 1,600 הינה
27 2,000 ₪, נסיעה במוניות לטווח של 1,000 ק"מ הינה 5,390 ₪ לחודש, כי אז ביהמ"ש
28 התבקש להעריך את שיעור ההוצאה החודשית הנוספת הנדרשת בשל התאונה על 2,000 ₪
29 בלבד ולפיכך לעבר (88 חודשים) סך של 176,000 ₪ ולעתיד עד תוחלת חיים 598,390 ₪.

30 23. הנתבעת מצידה סברה, כי התובע לא נדרש לרכב עם אביזרים עפ"י עדותו (עמ' 24, 25). בכל
31 הקשור עם הוצאות לטיפולים רפואיים, הינו זכאי לכך מהמל"ל משום היות התאונה
32 תאונת עבודה. עפ"י חו"ד בועז מוגילבקין (נ/22) עלות אחזקת קטנוע עומדת על 1,278 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58009-01-17

1 עלות רכב משומש לנפח 1300-1500 סמ"ק הינה 1,641 ₪ לחודש, כאשר ההפרש בין השניים
2 הינו 363 ₪. מאחר וביחס לעבר היה על התובע להמציא ראיות של ממש ולא עשה כן, אין
3 מקום לפסוק לו הוצאות נסיעה לעבר, באשר לעתיד על בסיס 363 ₪, עד תוחלת חיים
4 הסכום הינו 107,491 ₪.
5 24. לטעמי, הממוצע שבין חו"ד מומחי הצדדים מעמיד את שיעור האחזקה החודשית של רכב
6 על 1,639 ₪. בהפחתת שימוש בקטנוע שהיה בבעלות התובע ערב התאונה בסך 1,192 ₪
7 מעמיד את שיעור הנזק החודשי על 447 ₪. סביר בעיני כי למרות שלא צרף קבלות בגין
8 הוצאות לעבר, אלה יעמדו באופן גלובלי על סך של 40,000 ₪, ולעתיד על הסך של 132,365
9 ₪. סה"כ לעבר ולעתיד 172,365 ₪.

10

הוצאות רפואיות לעבר ולעתיד

11 25. לטענת התובע בסיכומיו, נגרמו לו ויגרמו לו הוצאות כבדות בגין טיפולים רפואיים, טיפולי
12 פיזיותרפיה ושיקום, אביזרי עזר אורתופדיים, משככי כאבים והוצאות נלוות נוספות. כך
13 גם יהיה זקוק להוצאות שאינן מכוסות בסל הבריאות כמו טיפול נפשי בעתיד, אביזרי עזר
14 אורתופדיים ועוד. התובע צרף קבלות בסך 7,880 ₪, לא כולל קבלות עבור קנביס רפואי
15 וביקש להעמיד את שיעור נזקיו בראש נזק זה על סכום גלובלי של 80,000 ₪ לעבר ולעתיד.
16 מעבר לכך, עתר להוצאות בשיעור 950 ₪ לחודש עבור קנביס רפואי ולפיכך לעבר 23,270
17 ₪ עפ"י קבלות ולעתיד על 284,235 ₪.

18 26. הנתבעת מצידה טענה, כי בתאונת עבודה עסקינן ולפיכך התובע זכאי לכיסוי כל הוצאותיו
19 מהמל"ל, לטעמה, התובע העיד כי אינו מקבל כל טיפול רפואי למעט מרפאת כאב ומשפחה
20 וכי בשנים האחרונות כמעט ואינו עושה שימוש בתרופות, ולפיכך יש לפצותו באופן גלובלי
21 בסך של 5,000 ₪ לגבי העבר, לאור החזרים חלקיים שקיבל. לגבי הקנביס הרפואי, הנתבע
22 כופר בקשר הסיבתי בין התאונה לבין הצורך בשימוש בקנביס, במיוחד מאחר ולא נקבעה
23 לתובע כל נכות בתחום הכאב ואין סיבה לשימוש בקנביס רפואי. מעבר לכך, כנפגע עבודה
24 הינו זכאי למלוא הטיפול מקופת החולים, לרבות קנביס רפואי שבגיננו מחזירה קופת
25 החולים את העלויות. התובע הצהיר בתשובות לשאלון כי קיבל החזרים חלקיים על
26 תרופות וקנביס ולא מימש את מלוא זכויותיו ברכישת קנביס מהמל"ל, כאשר בתקופות
27 מסוימות נתנו לו במל"ל מימון לקנביס. לפיכך, אינו זכאי לכל פיצוי בגין ראש נזק זה.

28 27. לטעמי, לא יכול להיות חולק כי בתאונת עבודה עסקינן וככזו זכאי התובע למלוא הטיפולים
29 הרפואיים מהמל"ל. טיפולים רפואיים, כך יש להבין, במיוחד לאור עדות התובע (עמ' 28
30 מול ש' 6) גם כשעסקינן בקנביס רפואי. יחד עם זאת, בהחלט יתכן כי טיפולים רפואיים לא
31 יזכו למלוא ההחזרים ולפיכך באופן גלובלי הנני מחייב הנתבעת לשאת בסכומים עודפים
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58009-01-17

1 בסך של 50,000 ₪ לעבר ולעתיד בגין ראש הנזק לטיפולים רפואיים, לרבות עלויות קנביס
2 רפואי.

התנהלות הנתבעת ודחיית הבקשה להבאת ראיות לסתור

3
4
5 28. התובע טען בסיכומיו, כי הנתבעת הציגה תמונותיו ללא קב במטרה לפגום במהימנותו.
6 התנהלות זו הינה לא ראויה בנסיבות שכן מאותה מדיה חברתית (חשבון הפייסבוק של
7 התובע) קיימות גם תמונות ובהן התובע נתמך בקב או מקל כל הזמן. הנתבעת לא השכילה
8 להמציא דוחות חקירה המוכיחים אחרת. עוד הוסיף, כי נסיעות התובע לחו"ל אינן מעידות
9 על נכות תפקודית שאינה קשה. מעבר לאלה, הגישה הנתבעת בקשה לא מבוססת להבאת
10 ראיות לסתור שנועדה לעכב את הגשת הסיכומים ומתן פסק הדין שנדחתה ע"י ביהמ"ש
11 ויש לחייב אותה בהוצאות בגין אלה.

12 29. הנתבעת טענה, כי אין לחייבה בהוצאות בגין בקשתה להבאת ראיות לסתור וזאת לאחר
13 שסברה כי חל שיפור משמעותי במצבו של התובע ואף ביהמ"ש סבר כי מדובר בשיפור, אם
14 כי לא ניכר. הנתבעת ציינה, כי הייתה זו חובתה להגיש את הבקשה שלא חרגה ממתחם
15 הסבירות. בכל הקשור עם הוצאותיו של מר קצין סברה, כי יש להעמיד הוצאותיו ע"ס
16 2,000 ₪ בתוספת מע"מ לכל היותר.
17 30. בכל הקשור עם הוצאות התביעה אלה יאמדו בתום פסק הדין.

ניכויים

18
19
20 31. לטענת התובע יש לנכות גמלאות המל"ל וכן תשלום תכופ מ- 14.7.13 בסך 12,500 ₪ נטו,
21 כאשר בכל מקרה יהיה זכאי התובע ל- 25% מנזקיו גם לאחר גמלאות המל"ל עפ"י סעיף
22 330 לחוק הביטוח הלאומי, משהודיע התובע למל"ל על הגשת התביעה.

23 32. הנתבעת מצידה סברה, כי שיעור הניכויים בהליך זה הינו כדלקמן:
24 א. קצבת נכות מעבודה: עומדת על הסך של 1,360,678 ₪ בתוספת ריבית על תשלומי עבר
25 בסך 11,374 סך הכל 1,372,052 ₪ (חו"ד מרסלו מרגוליס ממשדד גד שפירא מתאריך
26 17.12.19).

27 ב. קצבה מיוחדת: לטענת הנתבעת יש לנכות הסכומים להם זכאי התובע למרות שאינו
28 מקבל סכומים אלה בפועל, כאשר שיעור הקצבה המיוחדת עומדת על 1,043,509 ₪
29 ובתוספת ריבית על תשלומי עבר בסך 3,142 ₪, סה"כ 1,046,651 ₪ ולכך יש להוסיף
30 420,526 ₪ כאפשרות התובע לקבל קצבה גבוהה יותר ככל שיוותר על קצבת הניידות
31 בהפחתת 138,381 ₪ בקצבת הניידות לעתיד. עריכת חשבון זה ללא ניכוי קצבת
32 הניידות שתנוכה במקומה מעמידה את שיעור הקצבה המיוחדת עומד על 1,467,177
33 ₪. (חו"ד מרסלו מרגוליס ממשדד גד שפירא מתאריך 17.12.19)

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58009-01-17

- 1 ג. קצבת ניידות: עפ"י חוזה"ד עומדת קצבת הניידות על 148,871 ₪ בתוספת ריבית על
2 תשלומי עבר בסך 92 ₪, סה"כ 148,963 ₪. עוד הוסיפה הנתבעת, כי בהנחה והתובע
3 יבחר לקבל קצבה מיוחדת ברמת סיוע בינוני, כי אז מוותר התובע על קצבת ניידות
4 לעתיד (כאמור לעיל) ולכן יש להפחית מסכום זה 138,381 ₪ וקצבת הניידות תעמוד
5 על 10,582 ₪. (חוזה"ד מרסלו מרגוליס ממושרד גד שפירא מתאריך 17.12.19).
- 6 ד. קצבת שירותים מיוחדים מכוח נכות כללית, שכר לימוד ותשלום תכופ – מציינת
7 הנתבעת בסיכומיה כי קצבת שירותים מיוחדים ששולמו בעבר לשנים 2014-15 עומדת
8 על 40,913 ₪ (נספחים 140-144 לראיות הנתבעת). גם שכר לימוד ששולם ע"י ענף
9 שיקום בסך 4,313 ₪ יש לנכותו (נספחים 148-149) עוד יש לנכות תשלום תכופ בסך
10 13,500 ₪ (נספח 214).
- 11 ה. הנתבעת הציגה גישה אלטרנטיבית ככל שבימ"ש יורה על ניכוי קצבאות שהתובע מקבל
12 בפועל מענף שיקום וניידות, וביקשה לטעון כי יש לנכות את הקצבה המיוחדת בסך
13 1,043,509 ₪ בתוספת ריבית בסך 3,142 ₪ ובסה"כ 1,046,651 ₪ ולהקפיא מסכום
14 הפיצויים שיפסק סך של 282,145 ₪ שהינו ההפרש בין שיעור תוספת הקצבה המיוחדת
15 לעתיד שזכאי התובע לקבל לבין קצבת הניידות (420,256 ₪ פחות 138,831 ₪) עד
16 למיצוי זכויות התובע במל"ל.
- 17 ו. התובע בסיכומי התשובה מסכים לאופן חישוב הניכויים (בסכום של 2,980,724 ₪), אך
18 מתנגד לניכוי דמי השיקום בסך 4,313 ₪ משלא שולמו פיצויים בגין הוצאות שיקום.
19 33. לטעמי, ולאור הסכמת הצדדים יש להורות על ניכוי הסכומים המוסכמים הבאים: קצבת
20 נכות מעבודה כולל ריבית 1,372,052 ₪; קצבה מיוחדת כולל ריבית 1,046,651 ₪ בתוספת
21 420,526 ₪; גמלת ניידות לעבר 10,582 ₪; גמלת שירותים מיוחדים בעבר 40,913 ₪;
22 תשלום תכופ נטו בסך 12,500 ₪ ובסה"כ 2,903,224 ₪. לא מצאתי לנכות דמי שיקום
23 משלא קבעתי כי יש לשלם כאלה במסגרת הליך זה.
- 24
- 25 **סוף דבר**
- 26 34. על הנתבעת לשלם לתובע הסכומים כדלקמן:
- 27 א. הפסדי השתכרות לעבר ולעתיד 3,162,273 ₪.
- 28 ב. הפסדי פנסיה 395,284 ₪.
- 29 ג. נזק לא ממוני 188,643 ₪.
- 30 ד. עזרה וסיעוד לעבר ולעתיד 895,000 ש"ח.
- 31 ה. הוצאות נסיעה מוגברות 172,365 ₪.
- 32 ו. הוצאות רפואיות לעבר ולעתיד 50,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 58009-01-17

1 ז. ניכויים 2,903,224 ₪.
2 ח. יתרה : 1,960,341 ₪.
3 35. לנוכח האמור לעיל זכאי התובע לסכום בסך 1,960,341 ₪ לאחר ניכויים בתוספת שכ"ט
4 עו"ד והוצאות ההליך בסך 310,000 ש"ח הכוללים גם הוצאות משפט לרבות בשל הוצאות
5 העדים שהזמין התובע, אגרת המשפט כמו גם הבקשה שהגישה הנתבעת להביא ראיות
6 לסתור.

7
8 36. זכות ערעור לביהמ"ש העליון 45 ימים מיום קבלת עותק פסה"ד.
9

10 37. המזכירות תשלח עותק פסה"ד בדואר לצדדים.
11

12
13
14
15 ניתן היום, כ"ז אב תש"פ, 17 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.
16

17 אליהו בכר, שופט בכיר
18
19
20
21
22
23
24
25
26